

Je tu zase atmosféra strachu, Berbra se všichni bojí, říká Vízek



Žalujeme vás, pane Vízku! Omluvte se a zaplaťte sto tisíc korun.

„Pořád mi to připadá jako hloupý vtip,“ říká olympijský vítěz Ladislav Vízek na dopis, který mu nedávno přišel.

Žaluje ho místopředseda fotbalové asociace Roman Berbr a předsedkyně komise

rozhodčích Dagmar Damková. Chtějí odškodnění a omluvu.

O Berbrových žalobách jako první informoval Deník Sport. V ožehavém případě figuruje

také částka 800 tisíc korun, kterou by podle žaloby měl zaplatit bývalý rozhodčí Libor

Kovařík, jenž odhalil Berbrovy skandální praktiky mezi rozhodčími: zastrasování, ponižování a perzekuce.

Co vy na to, pane Vízku?

Neodvolám. Mám s panem Berbrem stejné zkušenosti jako rozhodčí Kovařík a další lidé, kteří se nebáli promluvit. Ale ze žaloby mám divnej pocit. Vždyť já u soudu nikdy nestál. Ten člověk (Berbr) rozdává celý život rány a teď jich pár neumí přijmout? Navíc my si nijak nevymýšlíme. Sám jako delegát svazu jsem měl zkušenosti, které rozhodčí potvrdili.

Neškodíte si tím tvrzením, pokud nemáte svědky?

Svědků mám! Sami se mi hlásí. Sice se to špatně dokazuje, ale Berbrovy diktátorské praktiky vám potvrdí kdekdo. I bývalý ředitel ligy Ivo Lubas se nebál říct: Berbrova moc je taková, že delegáti jsou jako poslušné stádo.

Co z toho vyplývá?

Kvůli žalobám zase nastala atmosféra strachu, nic se nevyčistilo. Víte, co je krutý paradox? Pamatuju, jak jsem v Listopadu vystoupil na Letné a pro sto tisíc lidí jsem řekl, že my sportovci hrajeme fér a cítíme, že společnost s námi fér nehraje. Skoro po třiceti letech přijde člověk, který dobrovolně pracoval pro StB, a žaluje mě za pravdu.

Otázka je, jestli za pravdu.

Volali mi rozhodčí a sami říkali: Pane Vízku, my se toho Berbra bojíme. Delegáti to samé, bafuňáři zrovna tak. Mám pocit, že Berbr přerostl sám sebe. Bohužel ho drží Míra Pelta, a to je malér.

Miroslav Pelta, šéf fotbalové asociace, říká, že Berbr je nejsilnější zákulisní hráč. A chválí ho, jak je pracovitý.

Nemyslím, že pracovitost by měla Berbra omlouvat. Víte, já jsem veselej člověk, který má rád satiru, ale nelžu! Míra Pelta mi řekl: Tvoje výroky byly na hraně a někdy až za hranou. A já na to: Co je to za hranou? Moje výroky, nebo Berbrovo chování? Doufal jsem, že se situace uklidní, ale místo toho přišla žaloba. Ten vršek na Strahově je tak silný v kramflecích, až mě to udivuje.

Půjдете k soudu?

Já nevím, jak to dopadne. Možná si půjdu na Strahov pro zlatou olympijskou medaili, kterou jsem asociaci půjčil do Síně slávy. Já udělám hezké gesto a místopředseda Berbr, místo aby byl ticho, pošle žalobu?